

ΨΕΥΤΟΠΟΛΕΜΟΣ

Ψευτοπόλεμον φεβροῦ ἀκούεται ἀντάρα,
 'στοὺς ἀμαξίδες δίνονται γὰρ τὸ Σταυρὸ καπάρια,
 καπνίζοντ' αἰδηρόδρομοι τῆς Ἀττικῆς-Λαυρίου,
 καὶ γίνετ' αὖτε λεία καὶ χαλασμός Κυρίου
 Βρίσκοντ' δουλιὰ οἱ ρήτορες καὶ οἱ σουλατσαδόροι,
 καὶ τρέχοντ' κοθβολορηδες καὶ τρέχοντ' ὁδοιπόροι.

✽

Καρόντα ἐκτοπίζονται, μεϊράζονται φουσιὰ,
 μὲ Λυδί' ἐκκορηγάζονται καὶ δίγη καὶ τουφέκια,
 γυαλίζονται χρυσὸ κομπάρια, λαμποκοποῦν σπαλέταις,
 βροντοῦν ταμπάκια μὲ βοή, σημαίνουν ἢ τρομπέταις,
 πέρτουν καὶ δύνουν προσταγὰς κλητῆρες καὶ ἀστονόμοι,
 τρέχει μὲ τὴν ἐμπρέλλα τῆς καὶ ἡ Ροζεῖ ἀκόμη.

✽

Ἐτοιμασίαις βραστικαῖς καὶ τελειωμὸν δὲν ἔχουν,
 γαϊδούρια, κάρρα καὶ ἄμαξαις ἀπὸ ρυτῆρος τρέχουν,
 χιλιμετρίζουν τὰ λόγια, τραβοῦν κλωτσιαῖς οἱ μουλάρια,
 γαργιλίζουν τὰ λαγωνικά τοῦ κρητοῦ Σταμούλη,
 ἀφρίζουν γὰρ τὸν πόλεμο οἱ νέοι πολεμάρχοι,
 ἀπ' ἀκρῆ σ' ἀκρῆ χαλασμός . . . κρεμοῦν τὸν Πατριάρχη.

✽

Ἄλλ' ἔλαθνα μὲς 'στὴ βοή γενναῖο παλληκάρι
 καθάλα σὲ μοναστηριῶν ἀβάστακτο μουλάρια,
 ὡς τὸν ἀρχαῖον ἄγγελον τοῦ Μαραθῶνος τρέχει
 καὶ εἰς τοῦ Σταυροῦ τοὺς μαχητὰς φωνάζει ὅτι βρέχει.
 Βροχή καὶ λάσπη 'πλακώσει . . . κρῖμα καὶ πάλι κρῖμα . . .
 κάτω ὁμέσως τάρματα, μὴ προχωρῆτε βῆμα.

✽

Ἔτσι φωνάζει 'στὸ Σταυρὸ αὐτὸ τὸ παλληκάρι
 καὶ χάνεται σὰν ἀστραπὴ μαζί μὲ τὸ μουλάρια,
 ἡ δὲ φωνὴ του ἀντηχεῖ εἰς ἄντρα καὶ εἰς ὄρη,
 γυροῦν τεξέται, πελτασταί, οὐσάροι, λοχχοφόροι,
 καὶ οἱ πρόγονοι ἀπ' τοῦ Σταυροῦ φωνάζουν τὸ βοῦντό:
 λάσπη καὶ ὁ ψευτοπόλεμος σὰν τὸν ἀληθινό!

Σουρτ

ΕΠΙΦΑΝΗΣ ΜΑΓΕΙΡΟΣ

Ἀπεβίωσε κατ' αὐτὰς ἐν ἡλικίᾳ λίαν προβεβηκυῖα ἀνὴρ
 τις ἀφανὴς μὲν τῶρα καὶ ἄγνωστος παρὰ τοῖς πολλοῖς, ἀλλ'
 ὅστις ἔσχε ποτὲ στιγμὴν ἐπιστημότητος ἐν αὐτῷ μάχιστα τῷ
 κέντρῳ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν φώτων, ἐν τῇ ἐστίᾳ τῶν
 ἐπιστήμων ἀνδρῶν.

Ὁ ἀποθανὼν, καλούμενος Κώστας Παπαδημητρίου, ἐκ
 Δαρδανελλίων, δὲν ἦτο οὔτε δημοτικὸς σύμβουλος, οὔτε δη-
 μοσιογράφος, οὔτε καὶ ἐφευρέτης μεθόδου πρὸς ἀποξήρανσιν
 τῆς σταφίδος. Ἡ Πρόνοια ἦτις μεριμνᾷ διὰ τὴν πλήρωσιν
 τοῦ στομάχου τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ διὰ τροφῆς ἀπλου-
 στῆτος, ὅσον καὶ διὰ τὴν τοῦ στομάχου τοῦ γαστριμαργίου
 διὰ τροφῆς πολυσυνθέτου, κατέστησεν αὐτὸν μάγειρον!

Ἄν ὁ Παπαδημητρίου ἔζη εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Λουκούλ-
 λων καὶ τῶν Ἀπικίων, βεβαίως ἡ ἱστορία θὰ μετεδίδαζε τὸ
 ὄνομά του μετὰ φήμης ἐξαιρετικῆς εἰς τοὺς μεταγενεστέρους.
 Ἐν τούτοις καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτον ἡ φήμη τοῦ ἑλλήνος
 μαγείου ἠδυνήθη νὰ ἐπεκταθῇ ἐπέκεινα τῶν χυτρών καὶ τῶν
 ἐσχαρῶν τοῦ μαγειρίου του. Μάγειρος τοῦ ἐπιφανοῦς ἐκ Φανα-
 ρίου εὐπατρίδου Μιχαήλοδα τοῦ Σούτσου, διετέλει τοιοῦτος

καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κ. Γωάννου Σούτσου, ὅτε οὗτος εὐρίσκετο
 ἐν τῇ ἐν Παρισίοις ἑλληνικῇ πρεσβείᾳ, συναναστρεφόμενος μετὰ
 τῶν διαπρεπόντων ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς τέχναις, καὶ
 ἰδίως μετὰ τῆς πλειάδος τῆς μεσουρανούσης ἐπὶ τῆς βασι-
 λείας τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου. Μετὰ τῶν ἡμερῶν, ἐνῶ ἐγευ-
 μάτιζε παρὰ τῷ κ. Σούτσῳ, ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς, ὁ ἐπιφα-
 νὴς μυθιστοριογράφος, οὗτος ἡ γαστριμαργία ἐξισούτο μὲ
 τὴν μεγαλοφυΐαν, τοσοῦτον κατεβίβη ἐκ τοῦ τεχνικωτάτου
 πιλαφίου τοῦ παρατεθέντος εἰς τὴν τράπεζαν, ὥστε ἠθέλησε
 νὰ γνωρίσῃ αὐτοπροσώπως τὸν μάγειρον. Ὁ οἰκοδεσπότης
 παρουσίασε τότε πρὸς τὸν ἐξοχὸν συγγραφεὴ τὸν ἑλληνα μά-
 γειρον, ὅστις εἰς τοὺς ἐπαίνους τοῦ Δουμά καὶ εἰς τὴν ἐρώ-
 τησιν αὐτοῦ ἂν ἐπιθύμει νὰ τῷ χάρισῃ πρὸς ἀνάμνησιν,
 ἀπῆντησε μετριοφρόνως ὅτι ἐπιθύμει μόνον ἓνα τόμον τῶν
 συγγραμμάτων του μετὰ τῆς ἰδιοχειροῦ υπογραφῆς τοῦ συγ-
 γραφέως. Τὸν τόμον τοῦτον προθύμως ἐδωρήσεν ὁ Δουμάς
 πρὸς αὐτὸν ἐπιγράφας γαλλιστὶ εἰς τὴν πρώτην σελίδα τοῦ
 βιβλίου τὴν φράσιν: au meilleur faiseur de pilaf.

Μόνον χάριν τοῦ περιστατικοῦ τούτου ἐκρίναμεν καλὸν νὰ
 μνημονεύσωμεν τοῦ θανάτου τοῦ γηραιῦ μάγείου, ὅστις
 ἔζησε μέχρι τέλους περιθαλπόμενος παρὰ τῆς οἰκογενείας ἣν
 ἐπὶ μακρὸν ὑπηρέτησεν. Ἐπὶ τέλους ὁ ταλαιπώρος μάγειρος
 ἐγίνωσκε νὰ παρασκευάζῃ τόσο καλὰ τὸ πιλάφι ὥστε νὰ
 ἐπισύρῃ τοὺς ἐπαίνους τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά, ἐνῶ πολλοὶ
 ἄλλοι γνωστότεροι αὐτοῦ τιμῶνται. ἂν καὶ δὲν εἰξεύρουσιν
 ἄλλο παρὰ νὰ πρῶγῳσι τὸ πιλάφι ἑτοιμον!

Ραινεουχέντη

ΕΙΚΩΝ

ΤΗ ΚΥΡΙΑΙ ΝΗΤΙΚΡΙΣ

Μοιάζ' ἡ εἰκόνα σου μορφὴ ἀγγελολαχωμένη,
 ἀλλ' ὅμως ἂν οἱ ἄγγελοι μὲ τὴ μορφὴ σου μοιάζουν,
 κανένας σὴν παράδεισο ἀπ' τοὺς θνητοὺς δὲν μπαίνει,
 γιὰτὶ τὰ δύο μάτια σου κάθε θνητὸ κολάζουν.

✽

"Ὅχι, δὲν εἶν' ἀγγελικὴ καθόλου ἡ μορφὴ σου
 καὶ ἔχει διαβάλλον γόητος τὴ σάσι καὶ τὴ χάρει....
 Μὰ τί παράδεισοι χρυσῇ, τί τρέλλα, σιλλογίσουν,
 ὁ ἀνιτέρω διαβάλλος στὸ σκότη νὰ μὲ πάρῃ!...

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΑΒΑΝΑΣ

Ὁ Δεκανεὺς διατάσσει ἀρίθμην. Μετὰ τὸ τέλος δὲ ταύ-
 της εὐρίσκονται παρόντες μὲν 20 ἐκ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνδρῶν,
 καὶ ἀπόντες τρεῖς.

Καὶ ὁ δεκανεὺς ἐν ὀργῇ:

— Νὰ ἐβγουν τρία βήματα ἔμπρός!!

✽

Πόσον ἀρέσκονται εἰς τὰς ὁμοιοκαταληξίας αὐτοὶ οἱ στρα-
 τιῶται! Παρατήρησα ὅτι πᾶς ἐφεδρὸς δεικνύει ἰδιαίτους